

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1a/ P. K.**, bývajúceho v B., **1b/ I. K.**, bývajúcej v B., **2/ I. K.**, bývajúcej v B., **3/ I. Š.**, bývajúceho v B., zastúpených JUDr. J. Č., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **B.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenému JUDr. T. H., advokátom so sídlom v B., **o vydanie bezdôvodného obohatenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24 C 50/2007, o dovolaní žalobcov 1a/, 1b/, 2/ a 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2010 sp. zn. 8 Co 141/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovia 1a/ až 3/ sú povinní zaplatiť žalovanému do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania 68,82 € na účet JUDr. T. H., advokáta so sídlom v B., ktorý je vedený v S., a.s. pod č. X..

O d ô v o d n e n i e

Žalobcovia sa v konaní domáhali, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť im: I. žalobcom 1a/ a 1b/ sumu 12 463 Sk spolu s úrokom z omeškania, II. žalobcovi 2/ sumu 12 488 Sk spolu s úrokom z omeškania a III. žalobcovi 3/ sumu 12 488 Sk spolu s úrokom z omeškania. Uviedli, že na základe zmlúv o prevode vlastníctva družstevného bytu uzatvorených so žalovaným sa stali nielen vlastníkmi bytov v bytovom dome, ktorý sa nachádza v B., ale aj podielovými spoluvlastníkmi spoločného zariadenia v tomto dome, ktoré je v zmluvách o prevode vlastníctva družstevného bytu označené ako „kancelária VČS“ (Výboru členskej samosprávy). Toto zariadenie je ale v katastri nehnuteľností vedené ako samostatný predmet práva – byt č. 1, resp. garsónka (ďalej len „garsónka“). Na návrh

žalovaného bola garsónka predmetom dobrovoľnej dražby, v rámci ktorej ju za cenu 1 140 000 Sk nadobudol A. S.. Podľa názoru žalobcov sa žalovaný prijatím výťažku z tejto dražby na ich úkor bezdôvodne obohatil.

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 4. apríla 2008 č.k. 24 C 50/2007-114 žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť: žalobcom 1a/ a 1b/ sumu 10 019 Sk s úrokom z omeškania (bližšie špecifikovaným vo výroku tohto rozsudku), žalobcovi 2/ sumu 10 039 Sk s úrokom z omeškania (bližšie špecifikovaným vo výroku tohto rozsudku), žalobcovi 3/ sumu 10 039 Sk s úrokom z omeškania (bližšie špecifikovaným vo výroku tohto rozsudku). Vo zvyšku žalobu zamietol; rozhodol tiež o náhrade trov konania. Výsledkami vykonaného dokazovania mal preukázanú opodstatnenosť žaloby čo do súm, ktoré im priznal. Vychádzal z toho, že žalobcovia 1a/ a 1b/ sú spoločne podielovými spoluvlastníkmi garsónky v podiele 7460/682363 a žalobcovia 2/ a 3/ podielovými spoluvlastníkmi garsónky každý v podiele 7475/682363. Konštatoval, že žalovaný sa prijatím na nich pripadajúcej časti celkového výnosu z dobrovoľnej dražby garsónky na ich úkor bezdôvodne obohatil (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a že toto bezdôvodné obohatenie je vyčíslené sumami, ktoré im priznal. Vo zvyšku ich žalobu zamietol ako neopodstatnenú. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného podané v časti, v ktorej súd prvého stupňa žalobe vyhovel, Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 28. septembra 2010 sp. zn. 8 Co 141/2008 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v napadnutej časti tak, že žalobu zamietol a žalobcom 1a/ a 1b/, 2/ a 3/ uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že žalobcovia napriek obsahu (textu) zmlúv o prevode vlastníctva družstevného bytu nemohli nadobudnúť spoluvlastníctvo garsónky ako spoločného zariadenia bytového domu, lebo garsónka nepredstavuje spoločné zariadenie bytového domu v zmysle § 2 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. O náhrade trov konania rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1a/, 1b/, 2/ a 3/ dovolanie, na odôvodnenie ktorého uviedli, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietali, že garsónka sa rozhodnutím predstavenstva bytového družstva stala ešte v roku 1962 nebytovým priestorom, ku ktorému

neskôr nadobudli spoluvlastnícke podiely na základe zmlúv o prevode vlastníctva družstevného bytu. Z týchto dôvodov žiadali napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdí.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu nesúhlasil s argumentáciu žalobcov a navrhol dovolanie odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Podľa § 238 ods. 5 veta prvá O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 veta tretia O.s.p.).

Z hľadiska legislatívno-technického bol v § 238 O.s.p. zvolený taký spôsob vyjadrenia prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu, so zreteľom na ktorý je zrejmé, že ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. je [špeciálnym (v zmysle konkrétnejším)] ustanovením, ktorého aplikácia má v zmysle právneho princípu „lex specialis derogat legi generali“ prednosť pred (všeobecnejšími) ustanoveniami § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku zo 14. decembra 2006 sp. zn. 3 Cdo 246/2006, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 6/2007, uviedol, že v prípade, na ktorý dopadá ustanovenie § 238 ods. 4 a 5 O.s.p., je zo zákona vylúčená

prípustnosť dovolania, i keby smerovalo proti rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Pokiaľ výška peňažného plnenia, o ktorom rozhodoval odvolací súd, neprekročila v určitej veci násobky minimálnej mzdy uvedené v § 238 ods. 5 O.s.p., je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu neprípustné, i keď smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že ak boli žalobou uplatnené samostatné práva so samostatným skutkovým základom (v preskúmvanej veci ide o tento prípad), prípustnosť jednotlivých častí dovolania, ktoré sa týkajú týchto práv, treba posudzovať samostatne.

V preskúmvanej veci bola žaloba podaná 4. mája 2007. Výšku minimálnej mzdy v deň jej podania určoval § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 540/2006 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto ustanovenia predstavovala minimálnu mzdu suma 7 600 Sk (252,27 €); to znamená, že jej trojnásobok je 22 800 Sk (756,81 €).

Pokiaľ ide o samotnú istinu, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu sa týka peňažného plnenia, výška ktorého je: I. 10 019 Sk (332,57 €) v prípade žalobcov 1a/ a 1b/, II. 10 039 Sk (333,23 €) v prípade žalobkyne 2/ a III. 10 039 Sk (333,23 €) v prípade žalobcu 3/. Dovolanie v časti týkajúcej sa žalobcov 1a/ a 1b/ smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (332,57 € < 756,81 €). Aj dovolanie v časti týkajúcej sa žalobkyne 2/ (rovnako žalobcu 3/) smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (333,23 € < 756,81 €). Prípustnosť dovolania je vzhľadom na to vylúčená priamo zo zákona ustanovením § 238 ods. 5 O.s.p.

Dovolanie žalobcov by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobcovia existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť ich dovolania preto nevyplýva ani z tohto ustanovenia.

Dovolatelia namietajú, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), nezakladá ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (viď R 54/2012).

Keďže prípustnosť dovolania žalobcov nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol ich dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania (z procesných dôvodov) sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní neboli žalobcovia procesne úspešní a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný podal návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania a požadovanú náhradu vyčíslil (§ 151 ods. 4 O.s.p.). Dovolací súd mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a v súlade so zaužívanou praxou dovolacieho súdu priznal náhradu trov dovolacieho konania, ktorá spočíva v odmene advokáta (zastupujúceho žalovaného aj pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia žalovaného z 9. mája 2011 k dovolaniu žalobcov [§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 61,41 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,41 €)] predstavuje spolu 68,82 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

Bratislave 22. novembra 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková